

SĂMÂNȚA TA VA STĂPĂNI PORTILE VRĂJMAȘULUI

Ca de obicei, am întârziat o oră sau două, iar păstorul s-a ridicat și a spus: „Doresc să vi-l prezint pe întârziatul domn Branham.” Adevărul este că am multe de făcut, așa că mai întârzii din când în când. Dar de data aceasta nu am avut ce să fac, fiindcă am întârziat din pricina vremii. Bună dimineața, soră Rose, frate Rose. Sunt bucuros să-i văd în dimineața aceasta aici pe fratele și sora Rose, pe fratele Sharrit și pe mulți alții. Cineva mi-a spus: „Când plouă în Phoenix, toată lumea stă în pat.” Într-una din aceste zile voi lua prânzul gratuit, deoarece mi s-a spus că în zilele când nu strălucește soarele, poți face aceasta. Voi urmări aceasta astăzi, și voi merge acolo. Aseară am vorbit într-o biserică... nu îmi mai amintesc numele ei, dar am avut un timp minunat. La fratele Outlaw și sus la Tempe, am avut un timp minunat de părtășie. Aștept să mă întâlnesc cu toți frații predicatori la convenție, iar atunci vom avea timp să stăm împreună și să vorbim.

Acesta

este motivul pentru care am venit aici: să avem părtășie. Când privesc programul meu și locurile în care am fost... mă gândesc că aceasta a fost cea mai mare oportunitate, pentru că am avut ocazia să întâlnesc oameni diferiți, să-i văd și să trec printre ei. Uneori când predică, predicatorii sunt înțeleși greșit într-un fel sau altul. Astfel, oamenii iau ceva ce ai spus și transmit mai departe greșit. La următorul, informația ajunge și mai distorsionată și te trezești că nimic nu mai este cum a fost spus. De multe ori, în predica mea, eu am scufundat denotațiunile sau organizațiile, iar unii au spus: „Fratele Branham este împotriva organizației.” Aceasta este greșit. Eu nu sunt împotriva niciunei organizații, dar problema este că de multe ori, oamenii depind de acea organizație și își pun toată nădejdea acolo, în loc să se încreadă în Hristos. Ei vor să vadă câți membri pot aduce în acea organizație, ceea ce este bine, este în ordine. Eu cred că fiecare organizație trebuie să

obțină cât mai mulți membri; așa este corect, dar când este vorba să-l iei pe un om și să-l pui pe altceva în loc să-l pui pe Duhul Sfânt, așa cum spunea fratele Rose cu puțin timp în urmă și să-l determini să spună: „Eu aparțin aici sau acolo,” este greșit, pentru că noi toți aparținem lui Dumnezeu. Vedeți? Dacă aș vedea un om care merge în josul râului într-o barcă, iar eu aș trăi lângă râul Ohio, chiar lângă cascadă, desigur, l-aș avertiza de pericolul care-l paște. Acele cascade sunt foarte periculoase pentru că te pot zdrobi într-o clipă. Nici o barcă nu poate scăpa din acele cascade pentru că au cincisprezece metri înălțime, iar când ajungi jos, apele sunt învolburate, și curentul te izbește de stânci. Dacă totuși scapi de acolo, apa te trage în jos, te aduce din nou la suprafață, și te duce spre o altă cursă în preajma cheiurilor, unde apa are șase sau șapte metri adâncime și te prinde într-un vârtej care te trage cu putere în jos. Nu există nici o șansă de supraviețuire.

Cu

puțin timp în urmă, un bărbat s-a dus la acele cascade cu vesta de salvare pe el. A fost văzut numai când a căzut, cam așa (Fratele Branham pocnește din degete). Chiar dacă avea vesta de salvare pe el, curentul acela cumplit l-a tras sub apă și nu a mai fost găsit niciodată. Nimeni nu știe ce s-a ales de el; poate s-a agățat în stâncile sau de malurile de acolo, sau a fost târât de apă câteva mile mai jos, dar nu a fost găsit; nu există nici o șansă de supraviețuire. Astfel, dacă aș vedea pe cineva că merge în josul râului într-o barcă și poate stă în ea liniștit și citește sau face altceva, m-aș grăbi să-l strig și să-i spun: „Dă-te jos din barcă, fiindcă nu vei fi în stare să înfrunți curenții aceia!” Eu n-aș avea nimic împotriva acelui om, dar dacă ar fi nevoie i-aș vorbi aspru și aș încerca orice ca să-l conving să iasă de acolo. Eu îl iubesc, dar știu că-l așteaptă moartea. Aș țipa și m-aș răsti la el tocmai pentru că-l iubesc și nu vreau să moară. Dacă nu mi-ar păsa ce i se va întâmpla, i-aș zice: „Călătorie plăcută! Du-te înainte!”

Vedeți?

Motivul pentru care vă spus acele lucruri este pentru că doresc o Biserică curată și sfântă, o Biserică a lui Dumnezeu, și urăsc s-o văd că devine o organizație formală. Eu cunosc acel trend și știu că aceasta este calea prin care fiecare biserică s-a dus spre stânci, chiar în jos prin acel trend organizațional. Gândiți-vă la trezirea luterană și priviți unde a mers. De îndată ce ajung acolo, nu se mai ridică niciodată. Luteranii nu au mai venit niciodată înapoi. Priviți la mesajul lui Wesley: nu au mai venit niciodată înapoi. Priviți la sfinții pelerini, la nazarineni și la toți ceilalți, la baptiști, la prezbiterieni. Ce se întâmplă? Se ridică un bărbat cu puterea lui Dumnezeu asupra lui și începe o trezire, o mișcare în Duhul, dar de îndată ce pleacă omul acela, ei se organizează. Este la fel ca în cazul școlii biblice a lui Moody. Este un loc drăguț, dar nu va mai fi niciodată așa cum a avut-o Moody. Înțelegeți? Ei sunt la un milion de mile depărtare de lucrurile pe care le-a apărut Moody. Da. Acum totul este intelectual, în timp ce Moody avea totul pe baza Duhului.

Cu

mulți ani în urmă, când mi-am început lucrarea și am venit aici în Phoenix, prin mișcarea pentecostală, am avut ocazia să fac și eu o organizație. Frații de la „Ploaia târzie” au venit la mine și mi-au zis: „Aceasta este! Vino să începem și vom fi mai mulți decât ceilalți!” dar eu le-am zis: „O, milă! Nu aceasta este calea, fraților. Dacă faceți aceasta sunteți cu un milion de mile în afara drumului, iar Dumnezeu nu va binecuvânta niciodată o asemenea lucrare.” Citiți istoria; citiți Biblia. Din acest mesaj nu va ieși nici o organizație. Așa este. Biserica organizată se află în starea laodiceană, dar vă spun, fraților, Dumnezeu nu binecuvântează nici o organizație care se ridică. Noi suntem în timpul venirii Domnului. Vedeți? Dumnezeu va scoate Mireasa afară din această mare mișcare ecumenică, pentru că ea nu va fi organizată. Vedeți? S-a terminat. Când îi văd pe frații noștri scumpi că înclină în direcția aceea, torn înăuntru tot ce am. Aceasta îi face să spună uneori: „Fratele Branham este împotriva

noastră.” O asemenea părere este greșită; departe de mine să fiu împotriva cuiva. Eu sunt de partea voastră, sunt fratele vostru și încerc să fac ceea ce știu mai bine. De aceea nu m-am alăturat niciunei organizații, ci stau la mijloc și spun: „Nu, frate, nu aceasta este calea!” Ei spun: „Noi aparținem de Adunarea...” Aceasta este minunat. Adunarea lui Dumnezeu a fost o adevărată binecuvântare pentru mine. „Noi suntem de la Foursquare.” Priviți ce binecuvântare au fost ei pentru mine. „Noi suntem „Numele lui Isus.” Priviți ce binecuvântare au fost ei pentru mine. „Noi suntem așa și așa...” Ei sunt copiii lui Dumnezeu. Vedeți? Ei sunt peste tot în aceste organizații, iar noi mergem și ne asociem spunând: „Ne este puțin mai bine aici, decât la Biserica lui Dumnezeu,” sau: „Ne este puțin mai bine decât la Foursquare sau la Numele lui Isus.” Poate părerile noastre diferă puțin, dar ne-am dus și am cinat împreună. Noi toți mâncăm plăcintă, deși fiecare are o plăcintă diferită. Dar ceea ce contează este că este plăcintă. Aceasta este ideea. Așadar, ideea este să vedem părtășia noastră. Nu înclinați spre organizație, ci înclinați spre Cuvânt, fiindcă voi ați murit față de aceste alte lucruri. Vedeți? Lăsați-mă să vă spun aceasta cât timp o am în minte. Eu cred că organizația a avut o parte bună, pentru că de multe ori, fraților, deși nu ne place să ne gândim la aceasta, printre noi au existat erezii; iar unii au luat aceste erezii și i-au împrăștiat pe oameni în diferite părți. Înțelegeți? Un grup de frați se adună împreună... ceea ce vreau să spun este că aceasta se petrece la fel ca în zilele de la început, iar noi o avem chiar și astăzi, pentru că încă merge mai departe.

Când

vine vorba de organizare, eu cred că adevăratul tablou al Rusaliilor îl constituie biserica fratelui Pethrus, biserica Filadelfia din Suedia. Lor nu le pasă ce fel de învățătură aveți cât timp este biblică. Dacă doriți să priviți lucrurile așa sau așa, sau oricum vreți, puteți s-o faceți cât timp aveți părtășie și trăiți o viață cu adevărat curată și sfântă.

Aceasta este bine. Iar dacă vreți să spuneți că Isus va veni pe un cal alb, iar altul spune că va veni pe un nor alb, așteptați-L așa. Mergeți înainte cât timp trăiți o viață cu adevărat curată și aveți părtășie. Aceasta este calea.

Fraților,

acesta este motivul pentru care sunt cu grupul oamenilor de afaceri. Eu știu că există multe lucruri care trebuie îndreptate, dar este cel mai bun grup pe care-l avem. Da, așa este. Sunt multe lucruri pe care va trebui să le spun, iar frații de acolo vă vor spune că nu am făcut niciodată schimb de pumni cu ei. Sunt aici ca slujitor al lui Dumnezeu, ca să vă spun Adevărul, și știu că va trebui să dau socoteală pentru aceasta. Așa este. Fratele Rose a spus: „De aceea ne place de tine.” Noi trebuie să stăm cu Cuvântul. Vedeți? Nu demult am fost peste ocean, iar când m-am întors ei au avut o întâlnire. Unii dintre frați s-au lăudat cu această întâlnire mare la care au participat oameni de afaceri din toată lumea, și au spus: „Înainte am avut un local mic la colțul străzii. A fost un timp oribil și afacerea mea mergea tare rău, dar s-a întâmplat un lucru extraordinar: L-am primit pe Hristos, iar de atunci totul este bine.” Aceasta este bine, noi apreciem aceasta, dar prosperitatea nu înseamnă întotdeauna că-L aveți pe Hristos. Noi trebuie să fim foarte atenți la aceasta. Înțelegeți?

În

seara aceea am petrecut un timp minunat cu frații. Am mers la motelul unde am fost cazați, tot grupul era acolo, fratele Shakarian și noi toți, iar eu le-am spus: „Fraților, vreau să vă spun ceva. Cred că voi sunteți cei mai drăguți oameni pe care i-am întâlnit în viața mea, dar este o problemă... Eu nu aparțin de nici o organizație, dar aparțin acestei părtășii, și împărtășesc un carnet de grup cu ei, singurul carnet pe care-l am, pentru că reprezintă toate organizațiile. Aceasta îmi place și pentru aceasta mă străduiesc, dar ceea ce mă îngrijorează, fraților, este că ați stat în fața acelor oameni care sunt de o

mie de ori mai prosperi decât noi și ați încercat să le spuneți că Hristos înseamnă prosperitate. Să nu încercați niciodată să le vindeți aceasta. Înțelegeți? Să nu încercați niciodată să vă comparați cu lumea. Lăsați lumea să vină pe terenul nostru și nu mergeți voi pe terenul lor! Înțelegeți? Dacă mergeți pe terenul lor, noi nu vom sclipi niciodată ca ei, pentru că Evanghelia nu sclipește, ci strălucește. Hollywood-ul sclipește, dar Evanghelia strălucește. Este o mare diferență între a sclipi și a străluci.” Și am mai spus: „Frații noștri de la Rusalii, de la început, care au avut ceva, au încercat să se scape de acele lucruri, i-au hrănit pe săraci și au mers mai departe să predice Evanghelia fără nimic. Dar noi încercăm să ne lăudăm cu cât de mult avem. Ce diferență!”

După câteva momente, s-a ridicat un frate scump, a venit la mine și mi-a spus: „Frate Branham, aceasta a fost una dintre cele mai mari greșeli pe care le-au făcut oamenii vreodată.”

„Frate, eu nu am vrut să le sugerez oamenilor să vândă tot ce au, ci am vrut să-i fac pe oamenii de afaceri să înțeleagă ceva.”

„A fost cea mai mare greșală pe care au putut s-o facă oamenii.”

„Ei au făcut aceasta la îndemnul Duhului Sfânt. El le-a spus să facă așa.” Duhul Sfânt îi spune oricui să facă ceva și tu faci ceea ce-ți spune El. Dar el a continuat:

„Aceasta

a fost cea mai gravă greșeală pe care a făcut-o biserica vreodată.”

„De ce, frate?”

Și el a spus chiar în fața oamenilor la care le-am vorbit: „Pentru că de îndată ce a avut loc o mică agitație, în biserica de acolo, s-a făcut o diferență clară între greci, evrei și alții. Oamenii aceia n-au mai avut nici un loc în care să meargă; n-au mai avut nici măcar o casă la care să se întoarcă.”

„Exact aceasta a fost voia lui Dumnezeu.”

„Cum ar fi putut să fie aceasta voia lui Dumnezeu?”

„În felul acesta, pentru că nu mai aveau nimic, ei au mers pretutindeni și au răspândit Evanghelia.”

Duhul Sfânt nu face greșeli. Asta-i tot. Așa cum am spus și aseară, tu trebuie să te agheți de Dumnezeu și de Cuvântul Său și să te ții de El. Continuă să-L urmezi, indiferent pe unde te conduce. Du-te așa! Eu sprijin părtășia pe care o au oamenii de afaceri, și merg și vorbesc la fiecare convenție la care sunt invitat. Nu încerc să inventez ceva, sau să spun ceva ce ar putea să mulțumească pe cineva sau să-i facă pe plac. De fiecare dată

când merg la adunările mele, încerc să studiez, să mă rog și să postesc, și spun: „Doamne Isuse, ce aș putea spune ca să-i ajut pe oamenii aceia?” Voi știți cu toții că eu nu sunt predicator și că însărcinarea mea este să mă rog pentru bolnavi. Oricine mă ascultă cum predic, știe aceasta. Dar în ceea ce spun, doresc să pun o amprentă încât oamenii să facă ceva. Nu vreau să spuneți: „Nu este el un predicator puternic? Nu-și folosește gramatica bine? Nu este minunat la amvon?” Eu nu vreau aceasta, fiindcă Dumnezeu nu m-a chemat pentru aceasta. Dar încerc să spun ceva care ar putea fi de folos pentru acea persoană, pentru biserică: s-o ajut să fie o biserică mai bună, astfel încât oamenii de acolo să fie mai buni și mai sfinți...

Vreau

să-i mulțumesc fratelui Fuller, pe care-l știu de mult timp. Întotdeauna l-am iubit din adâncul inimii. Noi doi avem multe lucruri în comun. L-am cunoscut ca un adevărat om al lui Dumnezeu, iar în dimineața aceasta sunt aici pentru părtășie. Îmi pare rău că am ratat seara în care s-a anunțat adunarea de aici, dar mă bucur că sunt aici în dimineața aceasta, să văd biserica lui, să văd felul cum i-a binecuvântat Dumnezeu pe frații de aici și le-a dat propășire. Eu apreciez tot ce a făcut Dumnezeu pentru el și doresc ca El să continue să-l binecuvânteze pe el și tabernacolul lui, consiliul lui de încredere, diaconii și toate mădularele bisericii. Fie ca voi să creșteți și să propășiți prin harul Lui.

Înainte

de a ne apropia de Cuvânt, să ne apropiem de Autor. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. În timp ce stăm solemn în prezența lui Dumnezeu, cu capetele și inimile predate, vreau să știu dacă este vreo cerere în inima voastră, ceva de care aveți nevoie și ați dori să vă dea Domnul, ca să pot să vă amintesc în rugăciunea mea din dimineața aceasta, aici în biserică. Vreți să faceți cunoscut acest lucru prin ridicarea mâinii? Păstrați

În minte cererea voastră și fie ca Domnul să răspundă la cererea fiecăruia dintre voi.

Tatăl

nostru milostiv și sfânt, Dumnezeu, Cel care ai creat toate lucrurile prin Isus Hristos, pentru gloria Sa, în dimineața aceasta venim în prezența Ta cu inimile pline de mulțumire. Am condus prin ploaie și prin vânt, și în timp ce ploaia aceasta cade afară, Te rugăm să torni peste noi Ploaia cerului, ploaia duhovnicească, ploaia timpurie și ploaia târzie.

Tată,

Te rog să binecuvântezi biserica aceasta. Îți suntem mulțumitori pentru ea, pentru păstorul ei, pentru adunarea de aici, pentru locul acesta în care oamenii se pot întâlni, cu un acoperiș deasupra capelor lor și un loc confortabil în care să stea. În mintea noastră ne întoarcem la Istoria Bisericii primare, la biserica primară apostolică și vedem că ei au stat pe bucăți de pietre și pe ce au putut pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu, apoi au îngenunchat pe pământul rece, pe pietre și noroi, și-au ridicat mâinile spre cer și s-au bucurat de prezența Duhului Sfânt. Dă-le o asemenea hotărâre în viața lor, încât să fie gata să meargă în gropi cu lei și să nu facă nici o mișcare, ci doar să zâmbească, privind spre Rai și știind că în câteva minute vor fi în prezența Celui pe care L-au iubit. Oh, credința părinților noștri continuă să trăiască în ciuda temnițelor, a focului și a săbiei. O, Doamne, reînnoiește în noi o asemenea credință! Dă-ne și nouă marea binecuvântare apostolică a Duhului Sfânt. Doamne, Tu știi de ce au nevoie cei care au ridicat mâinile. Tu știi ce este în spatele acelei mâini, ce motiv și ce scop zace în acea inimă, și Tu singur poți răspunde la fiecare nevoie, Doamne. Te rog pentru ei, deși nu le cunosc nevoile, fiindcă îmi ofer rugăciunea ca și cerere în favoarea lor. Ca și slujitor al Tău, mă rog sincer pentru fiecare din ei, și Te rog să îngădui să primească tot ce vor cere.

Binecuvântează-i,

Tată, iar acum, în timp ce citim Cuvântul Tău și învățăm în această școală duminicală, Te rog să iei aceste cuvinte și să îndepărtezi orice umbră de necredință, Doamne, pentru ca orice putere a Satanei care ar putea să se ridice, să fie împiedecată să crească.

Fie

ca Cuvântul Tău să pătrundă în fiecare inimă și acolo să devină roade ale dreptății; iar credința să aducă la suprafață ceea ce ai hotărât Tu, astfel ca Cuvântul Tău să facă ceea ce ai spus Tu când ai zis: „...cuvântul

Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” (Isaia 55.11).

Doamne,

sfințește-l pe slujitorul Tău, și fie ca împreună să hrănim mulțimea pe care ne-a dat-o Duhul Sfânt, Învățătorul. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vouă,

celor cărora vă place să urmăriți Cuvântul citit, vă rog să deschideți Cartea împreună cu mine. În dimineața aceasta am un mesaj de școală duminicală pentru cei prezenți aici. Mă puteți auzi bine peste tot? Am mutat microfonul puțin mai sus. Sunt puțin răgușit, fiindcă am răcit de îndată ce am venit aici. Diavolul a făcut tot ce a putut ca să mă țină departe de locul acesta. Sunt sigur că Domnul va turna ceva măreț peste convenția de aici, pentru că Satan a făcut tot ce a putut ca să mă țină departe.

Acum vom citi din **Geneza**

22, de

la

versetul 9,

la

versetul 17:

„Când

au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său, Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnelor.

Apoi

Avraam a întins mâna și a luat cuțitul ca să înjunghie pe fiul său.

Atunci

Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri și a zis: „Avraame! Avraame!” „Iată-mă!”, a răspuns el.

Îngerul

a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”

Avraam

a ridicat ochii și a văzut înapoia lui un berbec încurcat cu coarnele într-un tufiș; și Avraam s-a dus de a luat berbecul și l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.

Avraam

a pus locului acelaia numele: „Domnul va purta de grijă”. De aceea se zice și azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă”.

Îngerul

Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam

și

a zis: „Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,

te

voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.”

Vreau

să iau ultima frază de aici: „...**sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.”**

Aceasta

este o promisiune minunată. Noi cunoaștem cu toții povestea aceasta, este povestea lui Avraam, pe care Dumnezeu l-a chemat afară din țara sa, el fiind un om simplu care nu avea nimic deosebit. Dar Dumnezeu l-a chemat și i-a dat o făgăduință. Acum aș vrea să observați că această făgăduință pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam nu a fost numai a lui Avraam, ci și a seminței lui, care avea să vină după el. Mulți oameni spun: „Oh, dacă aș fi ca Avraam, dacă mi-ar vorbi Dumnezeu și mi-ar da o siguranță, așa cum i-a dat lui, atunci aș avea credință.” Dar voi aveți aceeași promisiune pe care a avut-o Avraam, dacă sunteți sămânța lui Avraam. Voi spuneți: „Dar noi suntem dintre neamuri, frate Branham, deci nu pot fi sămânța lui Avraam.” Sămânța lui Avraam nu este sămânța naturală, ci este sămânța duhovnicească, pentru că tăierea împrejur nu a însemnat nimic. Promisiunea i-a fost dată înainte de tăierea împrejur, și nu pentru că a fost tăiat împrejur, nici pentru legământul pe care

avea să-L facă cu Dumnezeu în acest sens, ci i-a fost dată pentru că L-a crezut pe Dumnezeu. Și Scriptura spune că dacă suntem morți în Hristos, noi devenim sămânța lui Avraam. Pavel vorbește despre aceasta și spune: „*Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este iudeu... Ci iudeu este acela care este iudeu înăuntru...*” (Romani 2.28-29). Așadar, dacă sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință. Înțelegeți?

Înseamnă

că fiecare făgăduință pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Avraam este a voastră, pentru că din punct de vedere duhovnicesc, sunteți sămânța lui Avraam. Sunteți iudei mai mult decât dacă ați fi fost născuți din sânge evreiesc și ați fi mers într-o sinagogă negând acest scump Duh Sfânt și pe Domnul Isus Hristos. Înțelegeți? Sunteți cu atât mai mult iudei, cu cât sunteți născuți dintr-o făgăduință venită din ceruri, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Avraam, acesta acceptând-o prin credință. Aceasta l-a făcut pe Avraam ceea ce a fost. În fond, a fi iudeu înseamnă a te separa, a trece dincolo. Astfel, când te separi de lucrurile lumii, tu treci acea linie de separare și trăiești pe un pământ necunoscut, pe care nu ai mai fost și alături de oameni cu care n-ai fost înainte; devii un iudeu duhovnicesc. Asemenea lui Avraam, care a pășit prin credință, și-a părăsit țara și a mers într-un ținut necunoscut, cu oameni necunoscuți, voi v-ați părăsit poporul, ați lăsat lumea în urmă, v-ați părăsit asociații și ați trecut dincolo prin sângele lui Isus Hristos, iar acum sunteți străini și călători, ca Avraam, și căutați o Cetate al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu.

Noi

călătorim împreună cu El, locuim în corturi, biserici, și suntem cetățeni ai Împărăției cerurilor și moștenitori ai tuturor lucrurilor prin Isus Hristos. Vedeți? Am trecut dincolo,

ne-am separat. Făgăduința a fost dată lui Avraam și seminței lui. Dumnezeu i-a făgăduit lui Avraam că Sămânța lui va stăpâni porțile vrăjmașului, după ce l-a încercat, după ce l-a testat. Putem spune că Avraam fusese deja convertit de la păgânism la Dumnezeu; apoi, Dumnezeu i-a dat un semn al Duhului Sfânt, tăierea împrejur. După tăierea împrejur a venit timpul încercării. Acesta este un tablou minunat al Bisericii și a faptului că după ce am fost salvați, ni se dă pecetea tăierii împrejur făgăduite, dar nu o tăiere împrejur a cărnii, ci prin Duhul. Tăierea noastră împrejur este făcută prin Duhul, care este Cuțitul ascuțit al lui Dumnezeu, și care taie jos de la noi surplusul cărnii, al lumii. Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, iar Duhul Sfânt folosește Cuvântul lui Dumnezeu, nu crezuri și denotațiuni. Cuvântul este Cel care ne separă de lucrurile lumii, taie ideile și lucrurile noastre, și ne consacră pe deplin lui Dumnezeu. Isus a spus: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...*”

(Ioan

15.7). Vedeți? Nu este cuvântul vostru, ci este Cuvântul Lui, de aceea El a spus: „*Dacă*

*rămâneți în Mine și dacă rămân în voi **cuvintele***

Mele,

cereți orice veți vrea, și vi se va da.” Vedeți?

Ce este aceasta? Voi nu mai roștiți propriile voastre cuvinte, ci vorbiți Cuvântul Lui. Da, Duhul Sfânt este Cel care ia Cuvântul lui Dumnezeu și ne separă de lucrurile lumii. Vedeți? Tăierea împrejur, tăierea, apoi mergi printr-un timp de încercare.

După

ce a fost chemat afară din cetatea Ur, din Haldeea, Avraam a devenit un călător. Dumnezeu l-a chemat, după ce s-a dovedit că avea să meargă mai departe și să-l creadă pe Dumnezeu pe Cuvânt. Ceea ce a făcut Dumnezeu atunci, a fost să-i dea un semn că l-a acceptat: tăierea împrejur; iar el l-a tăiat împrejur pe Ismael și pe toți din casa lui.

Primul

lucru care se întâmplă când sunteți chemați, este că treceți printr-o încercare ca să se vadă dacă sunteți pregătiți cu adevărat să mergeți mai departe. Apoi, Dumnezeu îți dă Duhul Sfânt care este Semnul că ți-a acceptat credința pe care spui că o ai în El. Mă urmăriți? (Adunarea spune: „Amin”). El o va accepta.

Poate

aici sunt și frați bapțiști. Voi știți cu toții că eu am venit dintr-o biserică bapțiastă. Eu am vorbit cu un frate bapțiast care este doctor în divinitate, un om drăguț și un creștin adevărat. Și el mi-a zis:

„Frate

Branham, de unde ai luat faptul că botezul Duhului Sfânt este ceva diferit de credința în Isus Hristos?”

„Este

ceva diferit, fratele meu scump,” i-am răspuns eu.

„Tu

nu crezi că atunci când Îl primești pe Hristos, primești și Duhul Sfânt?”

„Așa

este. Tu doar mărturisești că L-ai primit pe Hristos până când El vine și recunoaște aceasta.”

„Frate

Branham, Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca

neprihănire.”

„Așa

este, dar Dumnezeu i-a dat un semn că a primit credința lui, iar acel semn a fost pecetea tăierii împrejur.” Amin. Când Îl primim pe Hristos ca Salvator al nostru, dacă suntem sinceri, Dumnezeu ne va da un Semn că a primit credința noastră în Hristos; El ne va da pecetea tăierii împrejur care este Duhul Sfânt. Aceasta este pecetea tăierii împrejur. Și Biblia spune în Efeseni 4.30: „Să

nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Vedeți? Nu până la următoarea întâlnire, ci până în ziua răscumpărării. Așa este. Acesta este felul prin care Îl primim pe Duhul Sfânt.

Dacă

voi spuneți: „Eu sunt credincios,” dar Dumnezeu nu v-a dat încă Duhul Sfânt, înseamnă că El nu v-a recunoscut credința. Eu nu spun că nu ești credincios, dar tu doar mărturisești că crezi. Într-o anumită măsură, ești credincios, dar când te privește cu bunăvoință și primești trecere înaintea Lui; când El te recunoaște în calitate de copil al Lui, fiindcă îți cunoaște inima, îți vede sinceritatea și știe că toate lucrurile sunt tăiate de la tine, atunci te pecetluiește în Împărăția lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, dovedind că a acceptat credința pe care spui că o ai în El. Acum înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin”). Imediat după aceasta vine încercarea, ispitirea, pentru că fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie să fie mai întâi încercat.

Isus,

de îndată ce a primit plinătatea Duhului, după ce a fost botezat de Ioan, a fost luat de diavolul și dus în pustie, ca să treacă

printr-un timp de încercare. Dar după ce a luat Cuvântul lui Dumnezeu și l-a biruit pe diavol, spunând: „Este scris... Este scris...”, S-a întors și a fost pregătit pentru slujba Sa. Așa a procedat Dumnezeu și cu Avraam.

După

ce l-a chemat afară din țara lui și l-a separat de ea, de poporul lui, Dumnezeu i-a dat pecetea, semnul tăierii împrejur, iar mai apoi i-a dat fiul promis. După aceea a ajuns la testul final, când a trebuit să-l ofere ca jertfă pe fiul său Isaac. Și când i-a văzut credința, El a spus: *„...acum știu că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”* Vedeți?

El l-a supus la acest test, iar în momentul în care a câștigat bătălia, i-a spus:

„...sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.” Amin.
Îmi place aceasta. *„...va stăpâni porțile vrăjmașului.”*

Cu

ajutorul Domnului, vom ajunge la acest punct final în câteva momente. El l-a găsit pe Avraam credincios, iar după ce l-a găsit credincios, i-a dat promisiunea că sămânța lui va stăpâni porțile vrăjmașului. Mulți dintre penticostali au greșit aici, deoarece s-au gândit: „Glorie lui Dumnezeu că a turnat Duhul Sfânt peste mine. Este tot ceea ce trebuie să am.” Nu, domnule! Tu abia începi. Este la fel ca în exemplul nostru din Vechiul Testament: încercarea, testul, apoi venirea fiului. Înfierea, punerea în drepturi a fiului, care este deja fiu, născut într-o familie. Este fiu, dar cu toate acestea trebuie să fie testat și încercat, crescut de tutore și apoi verificat pentru a se vedea ce a ieșit din el. Abia după aceea este așezat aproape la egalitate

cu tatăl său.

Aceasta

este ceea ce se petrece astăzi. Am avut aproape patruzeci de ani de încercare a pentecostalilor, biserica a fost încercată pentru a se vedea dacă va rezista sau nu. Vedeți, aici avem același lucru. Dar în loc să se țină de cruce și de Cuvânt, și să meargă mai departe, ei au devenit moderni, au luat-o după lume și au căzut într-o parte sau în alta, fiindcă au făcut din aceasta un model.

Întotdeauna

am vorbit foarte dur împotriva oamenilor din acest trend modern de astăzi, pentru că femeile își taie părul, poartă haine imorale, iar bărbații joacă jocuri de noroc, etc. Sunt atât de criticat pentru că fac aceasta! Dar ce este aceasta? El încearcă să salveze biserica; încearcă să-i aducă pe oameni înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent ce spune lumea despre aceasta. Rămâneți la Cuvântul lui Dumnezeu! Amin. Înțelegeți? Ceea ce am încercat să spun aseară este că pentecostalii așteaptă un Vânt măreț, dar ei au eșuat și n-au auzit susurul acela blând. Vedeți? Ei spun: „Cât timp se aude Vântul, este în ordine.” Dar nu aceasta a atras atenția profetului. Vântul care bătea nu l-a perturbat pe prorocul Ilie care era în peșteră. Tunetele puternice și fulgerele sau faptul că a avut loc o revărsare jos, nu l-a atras niciodată. Ceea ce l-a uimit, a fost acel susur, acel Glas blând, care uneori vorbește înăuntru: „*Cuvântul Meu este adevărul. Cuvântul fiecăruia să fie găsit mincinos, iar Cuvântul Meu să fie adevărat.*” (Romani 3.4). Aceasta l-a atras pe proroc. Înțelegeți? Și o mai face încă. Cuvântul lui Dumnezeu atrage întotdeauna gândirea duhovnicească, gândirea lui Hristos în voi, care știe că acel Cuvânt este adevărat.

Voi

veți trece printr-un timp de încercare; biserica trece printr-un test de încercare; și fiecare individ trece printr-un timp de încercare înainte ca să stăpânească porțile vrăjmașului. Avraam a trecut prin aceasta; Hristos a trecut prin aceasta. Astfel, după ce a fost umplut cu Duhul Sfânt, acolo la râul Iordan, Hristos a trecut printr-un timp de încercare. După ce a fost chemat afară și dus în țara în care avea să fie străin și călător, Avraam a primit tăierea împrejur, iar Dumnezeu l-a întâlnit din când în când, deși trebuia să treacă prin încercare. Fiecare sămânță a lui Avraam trece pe aici: Avraam și sămânța lui.

Acesta

este motivul pentru care cad organizațiile: din cauza încercării, a testului. Care test? Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este testul. Cuvântul lui Dumnezeu este testul. Ce vom face noi? Ceea ce spune un grup de oameni, sau ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu? Aceasta face diferența.

Noi

am avut zilele lui Dwight Moody, Finney, Sankey, Knox, Calvin, Spurgeon și alți oameni duhovnicești, după care s-au ridicat organizațiile. Astfel am avut grupuri de oameni care nu au mai urmat calea Lui, ci fiecare dintre ei crede asta sau cealaltă, adaugă puțin aici, puțin acolo, scoate puțin de aici și puțin de acolo, ridicând câte o organizație. Dar când fac aceasta, Credinciosul adevărat, Dumnezeu, vine și ia câțiva oameni umili și simpli, și rupe acel lucru în bucăți, așa cum a făcut întotdeauna. Dumnezeu nu Se schimbă. El rupe acel lucru în bucăți și ia niște oameni cu gândire duhovnicească ce vor sta pe Cuvânt.

Să

vă mai spun ceva. Acasă, am o scrisoare de la cineva care merge la una din cele mai alese biserici, la o mare organizație pentecostală. O femeie sărmană, cu inima frântă, mi-a trimis o scrisoare în

care scria:

„Frate

Branham, aveam părul lung și îl purtam prins într-un coc, la spate. Îi plăcea și soțului meu. Apoi ne-am mutat din orașul în care aveam o biserică cu adevărat duhovnicească, în alt oraș, iar acolo ne-am dus la o biserică mare, care era prima din oraș. Când am ajuns acolo, toate surorile pentecostale aveau părul tăiat. Ele m-au înfruntat în legătură cu aceasta, dar eu am spus: „Nu și nu! Eu cred ce spune Biblia cu privire la aceasta și nu o voi face pentru că este dezonorabil!” Femeile acelea au râs de ea și i-au zis: „Roata ta de rezervă se va turti la spate!” L-au confruntat și pe soțul meu, iar în cele din urmă, el m-a forțat să-mi tai părul. De atunci sunt condamnată.”

Gândiți-vă

la aceasta. O biserică pentecostală care ar trebui să stea pe Cuvântul lui Dumnezeu! La așa ceva vă duce organizația voastră. Așa este. Ei nu aud susurul blând al Cuvântului, care îi cheamă la Adevăr. Toți sunt atenți la vânturi puternice, la multe strigăte și dansuri, și spun că au putere. Aceasta este în ordine, eu cred în aceste manifestări, dar dacă strigi și dansezi, iar după aceea te întorci, negi Cuvântul Domnului și trăiești ca lumea, dovedești că ceva nu este în ordine pe undeva. Așa este. Duhul lui Dumnezeu vine jos în Glasul acela bând, în acel susur, și te conduce direct la Calvar, unde mori și viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt. Atunci în tine trăiește numai și numai acel Cuvânt.

„Dacă

rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice doriți și vi se va da.”

Aceasta este diferența. Nădăjduiesc să nu par fanatic în fața voastră, fiindcă nu sunt fanatic. Eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul și că El trebuie să locuiască chiar aici; iar dacă locuiește aici, Se va arăta El însuși în afară.

Trebuie să facă aceasta. Atunci viața voastră, comportamentul vostru va fi total diferit.

Așadar,

când Dumnezeu l-a pus pe Avraam la încercare, el a trecut-o cu brio, sută la sută. Dumnezeu nu poate supune la test o organizație, pentru că ea este amestecată. El nu lucrează cu organizațiile și nu are de-a face cu națiunile dintre neamuri. *„Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-l poarte Numele..”* (Fapte 15.14). Pe Israel l-a luat ca națiune, dar dintre neamuri *„a ales un popor care să-l poarte Numele.”* Așadar, nu este vorba de o organizație, ci de un individ; dintre neamuri, El scoate afară indivizi. Și ce se întâmplă când vine încercarea? Noi am ieșit afară prin neprihănire, apoi am primit botezul Duhului Sfânt prin mișcarea Duhului. Dar când vine timpul încercării, învățații aceștia șlefuiți vor să fie ca lumea, la fel cum s-a întâmplat în zilele mișcării lui Wesley și a celorlalți.

Ei

merg la școală și învață știință și toate acele lucruri care aparțin de educație. Încearcă să învețe psihologie și spun: „Cel mai bine ar fi să nu zici nimic. Lasă-i să facă și aceasta și cealaltă.” Vedeți, strângeți și construiți, dar obiectivul vostru este greșit și motivul vostru este greșit. Voi construiți pentru o organizație în loc să zidiți la Calvar. Cum credeți că puteți zidi la Calvar, dacă nu veniți înăuntru prin Cuvântul lui Dumnezeu? Noi suntem spălați prin apa Cuvântului, iar *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice doriți și vi se va da.”*

Aici

putem vedea înfrângerea mișcării pentecostale, din cauză că s-au îndepărtat de Cuvânt. Astfel, Cuvântul spune una, dar ei vor încerca să facă la fel ca organizația, ca să se încadreze undeva. Ce se va întâmpla? Ei se vor îndepărta de Cuvânt și vor merge mai departe cu organizația.

Vedeți

unde au ajuns? Sunt aproape la fel ca în restul bisericilor. Ei dansează și strigă, vorbesc în limbi și sar în sus și-n jos, ceea ce este în ordine. Cred că am fost destul de clar când am spus că totul este în ordine, dar problema este cu acel susur blând, cu Glasul blând al Cuvântului care vorbește. Aceasta este. Voi treceți printr-o încercare; Dumnezeu vă încearcă așa cum a făcut și cu Avraam. După ce l-a testat pe el, acum încearcă sămânța lui.

Motivul

pentru care nu putem stăpâni porțile vrăjmașului, motivul pentru care este atât de mult păcat printre noi, este că nu suntem în stare să trecem testul. Și dați-mi voie să vă spun ceva: testul Cuvântului este drept.

Eu

cred că pentecostalii au niște organizații bune. Unii dintre cei mai sfinți oameni care trăiesc pe fața pământului, aparțin de aceste organizații. Eu am prieteni în adunările lui Dumnezeu. O, vai! Chiar zilele viitoare voi merge să țin o adunare la un frate din Indiana. Fratele Roy Reed este un frate important în statul Indiana. Eu cred că el este un om duhovnicesc și cunoscut în Adunările lui Dumnezeu. Oh, cât de mulți sunt la Foursquare!" Rolf McPherson și mulți alți frați de acolo sunt duhovnicești și nu este nimic de condamnat în viețile lor. Cei de la unitarieni sau Biserica în Numele lui Isus, au sute de oameni buni, aleși, duhovnicești, ceea ce este foarte bine, dar problema ta, frate, este

când te agăți de acea organizație. Înțelegeți? Dumnezeu privește acele organizații și fiecare dintre ele este căzută. Priviți! Ei sunt lumești și vin așa înăuntru. Uitați-vă la femeile lor; uitați-vă la bărbații lor; uitați-vă la starea lor. Pot să vă arăt în Adunările lui Dumnezeu oameni care sunt diaconi în comitetele lor și sunt căsătoriți de două sau trei ori, și merg așa înainte. Femeile au părul tăiat, poartă pantaloni scurți și machiaj, și totuși spun că au Duhul Sfânt. Ei susțin aceasta bazându-se pe faptul că vorbesc în limbi, strigă și sar în sus și-n jos, dar nu aud acel susur blând, Glasul blând al Cuvântului.

Cuvântul

vă ține echilibrul către cruce. De aceea nu avem proroci, ca Agab, în biserica de astăzi. De aceea, abia dacă se are respect pentru vorbirea în limbi când vorbește cineva în limbi. De ce aceasta? Pentru că au auzit atât de multe imitații încât nu mai știu ce este bun și ce este rău. Tălmăcirea reprezintă niște iluzii, fiindcă oamenii spun ceva fiindcă se simt călăuziți. Aceasta nu este tălmăcire! Tălmăcirea nu este atunci când cineva se ridică și vorbește în limbi, iar după câteva minute se ridică altul și interpretează ceea ce spune. Tălmăcirea este atunci când se ridică unul și vorbește în limbi, iar altul aduce chiar atunci tălmăcirea, spunând cuvânt cu cuvânt, cu aceeași intonație, totul fiind la fel. Un bărbat poate proroci dar aceea nu este tălmăcire. În unele cazuri, unul spune ceva, iar undeva în spate o altă voce spune altceva. Unii spun zece cuvinte, iar alții spun cincizeci ca o tălmăcire. „A tălmăci” înseamnă „a reda cuvânt cu cuvânt.” Dacă este un Cuvânt al lui Dumnezeu, trebuie să vină cuvânt cu cuvânt; rând cu rând; frază cu frază. Acesta este felul în care trebuie să vină Cuvântul. Dar ce am văzut noi? O mulțime de falsuri. În loc să stea cu Cuvântul, ei L-au pus chiar acolo jos.

De

Îndată ce un om a vorbit în limbi a fost numit pentecostal, dar voi știți ce se va întâmpla. Când vine încercarea, timpul încercării, sămânța începe să lucreze și arată care este Sămânța Lui și care nu este.

Indiferent

ce s-a întâmplat, Avraam a stat cu Cuvântul, cu făgăduința. Dar organizația nu poate face aceasta, iar dacă unii dintre voi, frați scumpi care aparțineți de aceste organizații, nu sunteți de acord cu ei, știți unde veți ajunge. Câți dintre voi sunteți în situația aceasta? Nu mă refer doar la cei din clădirea aceasta, dar câți dintre cei care ați fost la adunările mele, ați venit și ați spus: „Frate Branham, noi știm că acesta este adevărul, dar ce ne facem dacă suntem dați afară?”

Ce

vom face, frate? Indiferent ce se va întâmpla, ne vom agăța de Calvar, de cruce, de făgăduință. Chiar dacă au acolo unii din cei mai aleși oameni, vor eșua. Au eșuat întotdeauna și vor eșua întotdeauna. În ce vă privește, chiar dacă mai greșiți, să țineți întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu și făgăduința Lui. Veți fi încercați prin aceasta; veți fi îndemnați să faceți una și alta; să semnați chiar împotriva Cuvântului. Așa este. Dar în inima voastră veți ști ce este greșit, pentru că Glasul blând al Cuvântului vă vorbește.

Nu-i

de mirare că nu putem merge mai departe, s-a întâmplat ceva, v-ați despărțit de Glasul acela blând; cădeți prea repede. Dumnezeu vă cheamă, dar voi cădeți prea repede din cauză că se aud tunete, se văd fulgerele și muntele se cutremură. Dar prorocul Ilie n-a fost impresionat de toate acestea, pentru că a vrut să audă mai întâi Glasul. El a spus: „Voi sta aici!” Astăzi sunt atât de mulți care au început! Au servicii de vindecare și alte lucruri,

și senzații care nu au apărut niciodată în Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este. Ce este aceasta? Ar trebui să cântăm cântarea aceea:

Cei
care-L așteaptă pe Domnul.

Îngăduie
să mă smeresc

Și
să chem Numele Tău

Îngăduie
să aștept, Doamne,

Până
când aud acea micuță Voce blândă.

Acea
Voce va fi biblică; va fi în conformitate cu Cuvântul. Amin. În ordine.

După
ce a fost chemat afară, despărțit de cei pe care-i iubea, de familia sa, de rudeniile sale, Avraam a fost dus într-un pământ străin. El a făcut aceasta prin credință. Apoi, pentru că a făcut aceasta, Dumnezeu i-a dat tăierea împrejur pentru a dovedi că este fiul Său care crede în El, pentru că credea făgăduința. Avraam nu a văzut-o firește, dar a profețit: „Orice este contrar

Cuvântului lui Dumnezeu este o minciună.” Nu contează cât de multe dovezi intervin, este o minciună.

Urăsc

să spun aceasta, dar trebuie s-o fac. Priviți! Dacă le luăm pe femeile acestea pot spune un singur lucru care se vede din afară. Deși pretind că au Duhul Sfânt, ele nu sunt destul de decente pentru a-și lăsa părul să crească, ceea ce dovedește că undeva este ceva în neregulă cu ele. Cum este posibil ca o femeie care pretinde că are Duhul Sfânt, să poarte haine bărbătești, deși Biblia spune clar că *„este o urâciune înaintea lui Dumnezeu ca o femeie să poarte haine bărbătești”?*

Eu am vorbit despre aceasta odată când am fost în Oregon. O femeie îmi scrisese o scrisoare lungă în care mi-a spus: „Frate Branham, ai o slujbă minunată, dar o distrugi. Eu port tot timpul salopetă. Cum ar fi să merg în grădină și să mă ocup de grădinărit cu o rochie pe mine? Nu crezi că aș arăta mult mai bine în salopetă decât în rochie? Apoi, atunci când trebuie să aibă grijă de cirezile de vite, merg la munte cu băieții și ajungem în zone pline de musculițe. Dacă aș fi îmbrăcată cu o rochiță, m-ar mușca tot timpul, dar dacă sunt în salopetă, nu mă deranjează deloc.”

Eu

i-am răspuns simplu: „Acest argument este mai slab decât o supă făcută pe umbra unei găini moarte de foame.” Îndurare! Nu am nici un Cuvânt al lui Dumnezeu care să te scuze pentru aceasta. Este doar părerea ta că poți s-o faci, dar Dumnezeu a spus: *„Fiecare cuvânt al omului să fie găsit mincinos, dar Cuvântul Lui să fie găsit adevărat.”* Soția mea lucrează în grădină îmbrăcată cu o rochie și nu are nici o problemă în legătură cu aceasta. Apoi, o femeie nu are ce căuta cu un grup de bărbați la îngrijitul vacilor. Ea ar trebui să stea

În bucătărie, unde îi este locul. Așa este. Adevărul este că ele încearcă să găsească o scuză sau justificare, dar aceasta nu există. Cuvântul lui Dumnezeu este clar, iar o femeie care este născută din Duhul lui Dumnezeu, Îl va asculta. Mai mult, un bărbat care este născut din Duhul lui Dumnezeu, nu o va lăsa pe soția lui să se poarte așa. Ce a spus El? *„Dacă o femeie își taie părul, își dezonoarează capul,”* iar capul femeii măritate este bărbatul ei. Ea îl dezonoarează. Mai bine aș tăcea. În ordine. Este suficient cât am spus, fiindcă știți despre ce vorbesc. Nu spun aceasta cu răutate. Dumnezeu să aibă milă de inima mea păcătoasă, dacă aș face-o cu răutate. Atunci ar trebui să merg jos la altar și să mă căiesc. Dar nu o fac din răutate, prieteni, ci pentru că vă iubesc. Eu încerc să vă spun doar adevărul, pentru că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să ascultăm Glasul blând al lui Dumnezeu și să ne aliniem cu Cuvântul Său.

Trecem

printr-un timp de încercare. Aleluia! Nu v-ați dat seama că după tutoratul fiului născut într-o familie denominațională, a venit un timp de încercare? Dacă trecea testul și era plăcut tatălui, îi era dată o haină, după care avea loc o ceremonie în care tânărul bărbat era pus în drepturi în familia în care a fost născut.

Aceasta

este problema cu penticostalii noștri de astăzi. Ei sar înapoi și încolo, iar organizațiile îi trag într-o direcție sau alta, fiindcă nu stau cu Cuvântul. Dumnezeu va vedea dacă stați cu Cuvântul și atunci nu poate nega ceea ce a spus când a zis: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7). Acesta este Cuvântul Lui. Atunci, vine un timp când veți fi scoși afară și puși deoparte și vi se va da Ceva ce este original, Aleluia, puterea Dumnezeului celui Atotputernic. Dumnezeu

îi așteaptă pe copiii Săi, dar ei nu se aliniază când este vorba de acel timp de încercare. Acceptați aceasta? „Păi, biserica mă va da afară...” În ordine. Iată. Atunci plecați.

Aceasta

nu este sămânța lui Avraam; sămânța lui Avraam nu se comportă așa. Indiferent ce a venit împotriva lui Avraam, el a stat cu Cuvântul făgăduit. Indiferent ce a spus Sara și ceilalți, el a privit orice lucru potrivit ca și cum n-ar fi fost. Vedeți? Avraam a privit și a crezut că va vedea făgăduința, pentru că îi fusese dată de Dumnezeu, și aceasta era totul. Cuvântul lui Dumnezeu era chiar în el. Atunci, El l-a supus la un test final. „Îi voi da o porție dublă și-l voi încerca.” Avraam primise deja fiul, dar Dumnezeu și-a zis: „Îi voi spune: „Du-l pe fiul tău sus pe munte și omoară-l acolo. Îl va omorî? Îl voi încerca acum.”

Avraam

era credincios Cuvântului. Cum puteți primi făgăduința când voi o opriți? Cum este posibil s-o mai primiți? „Cum te poți gândi că vei fi vreodată părintele națiunilor, când ai o sută cincisprezece ani? Micuțul Isaac are paisprezece sau cincisprezece ani. Cum vei mai fi părintele națiunilor când ai o sută cincisprezece ani. Este sigurul tău fi și tu distrugi singura posibilitate pe care o ai.” Amin.

„Cum

voi birui dacă ies afară din organizația mea? Cum voi reuși dacă fac aceasta?”

Oh,

ascultați Glasul acela umil și blând și haideți la Cuvânt! La Cuvânt.

Voi

spuneți: „Am auzit un glas care mi-a spus aceasta.” Dacă ceea ce ți-a spus este contrar Cuvântului, nu este Glasul lui Dumnezeu. Glasul lui Dumnezeu vine la Cuvânt. Atunci, Avraam s-a dus sus pe munte la porunca Glasului ușor și blând al lui Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu, și trebuia să ia viața singurului său fiu. Dar când a vrut s-o facă, tot El i-a spus: „Oprește-te, Avraame! Acum știi că Mă iubești. Toți cei care vor veni după tine și doresc să ia Cuvântul Meu, vor fi sămânța ta și vor stăpâni porțile vrăjmașului.” Mi-ar fi plăcut să am timp să vă povestesc ceva ce s-a întâmplat cu câteva zile în urmă.

„Va

stăpâni porțile vrăjmașului.” Cine? „Sămânța ta care va veni după tine. Avraame, cine te va binecuvânta, va fi binecuvântat, iar cine te va blestema, va fi blestemat.” Isus a spus: „...ar

fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie înecat în adâncul mării.” (Matei

18.6). Vedeți ce se întâmplă cu aceste organizații care îi dau afară pe bărbații duhovnicești pentru că stau de partea adevărului, a Cuvântului, a Duhului și a puterii lui Dumnezeu? Sunt aruncate în Marea Uitării.

„Dar

pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie înecat în adâncul mării.”

Cine

sunt acești micuți? Sămânța lui Avraam care a stat pe Cuvântul făgăduit. Unele din bisericile noastre ajung în punctul în care neagă vindecarea divină. Nu o mai vor în mijlocul lor. Așa este. Organizațiile noastre pentecostale nu mai doresc vindecarea divină.

Ce este aceasta? Nu vedeți cum a lucrat diavolul? A pătruns acolo și a spus niște falsuri. Oamenii intelectuali care cred că sunt duhovnicești și privesc la aceasta, spun: „Privește la aceasta! Privește la aceasta!” Dar eu nu mă uit la aceasta. Dacă sunteți sămânța lui Avraam, veți privi la făgăduința lui Dumnezeu, la ceea ce a spus Dumnezeu că va face în legătură cu aceasta. Sămânța lui Avraam privește la făgăduință. Pe mine nu mă interesează câți cad într-o parte sau în alta, făgăduința Lui rămâne adevărată. Dar trebuie să treci prin acele încercări. Înțelegeți? Da.

Avraam

a fost mai întâi testat, apoi pecetluit și apoi i s-a dat făgăduința că sămânța lui va stăpâni porțile vrăjmașului. Îmi place aceasta. Ei au stăpânit porțile vrăjmașului după ce au fost încercați. Dar problema este că noi nu putem trece testul cu bine. Acesta este motivul pentru care organizațiile noastre nu pot trece testul. Nu este voia Domnului. Dumnezeu a binecuvântat, dar nu este voia Lui, pentru că, vedeți voi, aici este un grup de bărbați cu o grămadă de idei, pe care le pun laolaltă și aleg ceea ce cred ei că este bine. Unii dintre ei spun: „Acesta este un om mare, nu poți tăgădui cuvântul lui.” Așa s-a organizat biserica catolică: pe baza unui grup de credincioși intelectuali. Intelectualii o privesc și o ajustează în funcție de timpul în care trăiesc. Dar nu puteți face aceasta pentru că totul este minciună în afară de Cuvântul lui Dumnezeu.

Avraam

nu a privit la nimic altceva decât la promisiunea lui Dumnezeu. Indiferent ce a văzut, el a rămas la făgăduința lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care noi nu avem mai mult. Nici o organizație nu poate stăpâni porțile vrăjmașului, din cauză că acolo sunt prea multe minți ultramoderne.

Să

luăm pe cineva care a stăpânit porțile vrăjmașului. Voi puteți face aceasta dacă vă doriți. Da, domnilor. Să vedem timp de câteva minute, dacă găsim aceasta în Scriptură. A existat un timp, în Babilon, în care s-a ridicat o icoană de genul celor pe care le are biserica catolică. Toți cei care nu se plecau în fața ei erau arși în cuptorul aprins. A fost o încercare pentru ei, deoarece Dumnezeu spusese: „*Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine și să nu-ți faci chip cioplit.*”

(Deuteronom 5.7-8). Aceasta poruncise Dumnezeu.

Încercarea

a venit și tot restul Israelului a căzut. Astfel, când a sunat trâmbița, fluierul, psaltirea și celelalte instrumente, toți au căzut cu fața la pământ înaintea acelei icoane. Dar trei dintre ei au spus: „Noi nu vom face aceasta.” Vedeți? Ei au auzit susurul blând al acelu Glas și au stat cu Cuvântul. Ce au făcut ei? Au stat cu Cuvântul. Când a văzut împăratul aceasta, a spus: „Vă mai dăm o șansă, iar dacă nu vă închinați nici de data aceasta, vă vom arunca în cuptorul aprins.” Atunci cei trei a spus: „Noi vom sta cu Cuvântul pentru că Dumnezeu este în stare să ne izbăvească din cuptorul tău aprins.”

Frate,

ce spui despre tine? Ce voi face eu, fratele Branham? Voi sta cu Cuvântul; voi sta cu făgăduința.

Voi

ziceți: „Dacă fac aceasta, biserica mea se va îndepărta de mine.” Stați cu făgăduința pentru că într-o zi, ei vor păli și se vor îndepărta oricum, dar Dumnezeu nu vă va părăsi. Stați cu făgăduința!

„Păi,

mă vor da afară!” Nu contează, stați cu făgăduința. Dacă vei sta cu făgăduința, vei sta chiar acolo, în părtășie cu toți. Nu vei birui altfel decât în părtășie cu toți. Dar ce s-a întâmplat? Când au ajuns atât de rău, din punct de vedere moral, s-au îndepărtat. Așa este. Nu mergeți pe teritoriul vrăjmașului! Dar dacă încerci să-l câștigi pe fratele tău, este ceva diferit. Înțelegeți?

Acum

fiți atenți! Tu nu poți câștiga singur în fața organizației tale. Nu, domnule. Ei au regulile lor stabilite: „Noi credem aceasta, punct!” Dacă v-ați scris doctrina: „Credem aceasta, virgulă,” este în ordine, dar dacă puneți punct, înseamnă: „Noi credem aceasta, iar tu trebuie să vii să semnezi această hârtie și aceasta este tot!” Dacă spuneți: „Noi credem aceasta, virgulă,” adică „tot ce putem învăța de la Dumnezeu, fiindcă suntem deschiși pentru Duhul Sfânt,” atunci du-te mai departe, frate. Da. Atunci este diferit. Dar vedeți, dacă doctrina s-a scris cu punct, iar Dumnezeu dă ceva care se dovedește a fi Cuvântul Său, Adevărul, tu nu te vei mai putea mișca pentru că organizația ta a pus „punct!” Aceasta încheie totul. Acolo au murit luteranii; acolo au murit metodiștii; acolo au murit baptiștii; acolo au murit prezbiterienii și acolo vor muri și penticostalii. Așa este. Ei au murit acolo. Priviți, pentru că este deja scris; nu mai este nimic de adăugat sau de scos. Este acolo. Aceasta este doctrina voastră. Astfel, luteranii nu au putut accepta sfințirea, ci au spus: „*Cel neprihănit va trăi prin credință,*” și au pus punct, s-a terminat. Nu Martin Luther, ci grupul care l-a urmat. Așa este. Nu John Wesley, ci grupul care a venit după el. Așa este. Nu Calvin, ci grupul care a venit după el. Nu John Smith al bisericii baptiste, care s-a rugat din greu pentru biserică sa, în timpul nopții, încât ochii lui s-au umflat și s-au închis, iar soția sa a fost nevoită să-l conducă și să-l hrănească cu lingura. Nu el, ci grupul de baptiști care a venit după el,

organizația care l-a succedat. Nu Alexander Campbell, ci urmașii lui. Nu biserica pentecostală de la început, care avea toate lucrurile de obște și părtășie cu toți, ci grupurile care au venit și au spus: „Nu! Noi suntem aceasta și aceasta.” Da, aceasta este ceea ce s-a întâmplat. Acesta este răul. Amin.

Mă

sint religios în dimineața aceasta. După ce copiii lui Israel au trecut de test, fie că au stat pe Cuvântul făgăduit sau nu, au fost puși la încercare. Ce au făcut biruitorii? Au stăpânit poarta vrăjmașului. Amin. De ce? Pentru că au stat pe Cuvânt. Stați cu Cuvântul, Cu Glasul lui Dumnezeu care vă vorbește!

Dacă

cineva ar fi spus: „Ascultați! Suntem în Babilon și nu este nici o problemă, pentru că atunci când ne vom pleca în fața acestei icoane, ne închinăm lui Dumnezeu. Chiar dacă ne închinăm în fața icoanei, vrem să spunem că ne închinăm în fața lui Dumnezeu.” Voi să faceți așa cum a spus Dumnezeu. Ce s-ar fi întâmplat dacă Dumnezeu ar fi spus: „Moise, scoate-ți încălțăminte, fiindcă ești pe pământ sfânt,” iar el ar fi spus: „Mulțumesc, Doamne. Eu cred în Tine, dar îmi voi scoate pălăria, fiindcă este prea complicat să-mi scot încălțăminte.”? Nu va funcționa niciodată, pentru că El a spus „încălțăminte” nu „pălăria.” Așa este. Trebuie să veniți și să faceți tot ceea ce spune Dumnezeu, să vă aliniați rând cu rând cu Cuvântul Său. După ce au trecut testul, ei au stăpânit poarta de foc a dușmanului. Când au ajuns la capăt stând neclintiți pe Cuvânt, ei au luat în stăpânire porțile vrăjmașului. Așa este.

Să-l

luăm pe Daniel. La medo-persani, o poruncă dată și semnată de împărat, nu mai putea fi schimbată. Și acea poruncă spunea:

„Dacă cineva se va ruga la orice alt dumnezeu, afară de împărat, va fi aruncat în groapa cu lei.” Daniel știa foarte bine că Cuvântul lui Dumnezeu spunea că trebuie să te închini numai înaintea Lui, așa că a deschis ferestrele și s-a rugat lui Dumnezeu, în ciuda poruncii care fusese dată. El nu s-a retras s-o facă într-un colț, ci a deschis larg ferestrele spre Templu, și nu s-a rușinat de credința lui.

Dar

noi? Noi nu vrem să predicăm religia noastră duminica și luna, ci preferăm să facem altceva. Sau credem una în inimile noastre, iar când stăm în fața cuiva spunem: „Păi, nu știu, cred că ai dreptate...” Fiți ceea ce sunteți, iar dacă nu puteți, dați-vă jos de la amvon! Ieșiți afară din biserică! Așa este. Pentru că sunteți o piedică pentru amândouă. Fiți ceea ce sunteți și spuneți ceea ce credeți, pentru că altfel nu aveți nimic de care să vă ancorați. Stați de partea adevărului, fiindcă toată lumea vă cunoaște culorile și vă va aprecia.

O

femeie poate fi cât se poate de urâtă; poate fi mare, grasă, mica slabă, de culoare, cu ochi căprui sau cenușii, etc., dar dacă ea este decentă, o doamnă, nu există un bărbat în țară care să nu-și scoată pălăria în fața ei, desigur, dacă are un strop de bărbăție în el. Așa este. Pentru că aduce la suprafață ceea ce este, iar un bărbat apreciază aceasta. Așa va aprecia și Dumnezeu un bărbat care este ceea ce este; un bărbat care mărturisește creștinismul. Fiți creștini umpluți cu Duhul Sfânt, cu Cuvântul lui Dumnezeu, sau uitați de aceasta, pentru că altfel sunteți niște fățarnici care trăiesc o viață diferită de mărturia lor. Oamenii vă vor vedea că mergeți la dansuri, că fumați sau că faceți alte astfel de lucruri, deși pretindeți că sunteți creștini, iar prin aceasta veți pune o piedică în calea lor.

Uneori

vă văd cum acționați, voi, femeilor care vă tăiați părul și purtați rochiile acelea mici și strâmte. Arătați ca un crenvurșt fără piele. Apoi mergeți pe stradă așa și vă plimbați pe niște tocuri atât de înalte încât strada se micșorează pe lângă voi. Este aceasta o purtare de creștine de cincizecime? Apoi, celelalte biserici spun: „Ei pretind că au ceva ce nu au.” Dacă sunteți pecetluiți cu Duhul Sfânt, voi nu puteți fi într-o seară într-o sală de dans în brațele unui bărbat care nu este soțul vostru, iar în seara următoare să veniți în biserică. Aceasta nu este atitudine de creștin de cincizecime, ci este fățărnicie; este murdărie. Nu v-o spun numai vouă celor care sunteți în seara aceasta aici, fiindcă aceste casete merg în jurul lumii, ceea ce înseamnă că predic pentru lumea întreagă. Când simt că Dumnezeu zice: „Spune aceasta!”, o spun pentru că nu știu unde va ajunge. El trebuie să Se îngrijească de aceasta. Stați cu Cuvântul! În ordine.

Indiferent

dacă l-ar fi dat sau nu afară din organizație, Daniel nu s-ar fi plecat în fața poruncii lor. El s-a dus chiar lângă fereastră și a stat cu Cuvântul lui Dumnezeu; nu s-a rușinat de El. Și ce s-a întâmplat? L-au aruncat în groapa cu lei, dar el a stăpânit porțile vrăjmașului acolo. De ce? Glorie! Pentru că Dumnezeu în care se încredea, a spus: *„Sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașului.”*

Oricare

ar fi dușmanul, tu îi stăpânești porțile.

Priviți-l

pe Moise, care a urmat poruncile lui Dumnezeu și s-a dus în Egipt deși totul părea contrar. A avut de-a face cu câțiva imitatori, dar el s-a dus acolo cu semne pentru a arăta că era trimis de

Dumnezeu. Un toiag a fost aruncat jos și s-a transformat în șarpe, iar câțiva vrăjitori au venit și au făcut la fel cu toiegele lor. Ce putea face Moise? Nimic. Dumnezeu nu i-a spus niciodată că avea de gând să facă aceasta. Vedeți? El voia să-l testeze pe Moise. El este Cel care le-a îngăduit lui Iane și Iambre să-și arunce jos toiegele și să se transforme în șerpi. Așadar, acolo stătea Moise, la datorie. El și-a aruncat toiagul jos și acesta s-a transformat în șarpe. Apoi a zis: „Privește Faraon! Aceasta este ceea ce mi-a spus Domnul să fac în fața ta. De aceea am venit aici!”

Dar

Faraon a răspuns: „Veniți aici, Iane și Iambre!” Ei și-au aruncat toiegele jos, iar acestea s-au transformat în șerpi, la fel ca toiagul lui Moise. S-a înroșit Moise? Nu, domnilor. El a continuat să creadă că Dumnezeu l-a trimis și a stat tare pe făgăduința Lui. Și ce s-a întâmplat?

Aceasta

se întâmplă și cu voi când stați uneori în fața unor adunări. Fața voastră se poate înroși puțin, dar stați cu Cuvântul! Ce s-a întâmplat acolo? Dintr-o dată cobra mare a lui Moise i-a înghițit pe ceilalți șerpi. Vedeți? Dumnezeu a confirmat de partea cui era.

După

acest test, Moise a spus: „Vreau să-i eliberez pe acești copii și să-i trimiți acasă, acolo unde este locul lor! Dumnezeu m-a trimis aici ca să-i eliberez și vreau ca ei să meargă înapoi!”

El

a spus aceasta chiar acolo dar, oh, vine încercarea! Ce aveai să faci, Moise? Puteai să te întorci înapoi și să spui: „Poate

m-am înșelat!”? Nu, domnilor. Moise a stat chiar acolo și a spus: „Dumnezeu mi-a dat această însărcinare și m-a trimis aici!” Glorie! Când Dumnezeu spune ceva, stați cu ceea ce a spus El! Indiferent ce se va întâmpla, stați cu ceea ce a spus El. Dacă veți fi dați afară și vi se va spune: „Noi nu vom face aceasta, nu ne vom uni!”, stați cu ceea ce a spus El. Moise a rămas la ceea ce spusese Dumnezeu. Și ce s-a întâmplat? A stăpânit porțile vrăjmașului. Aleluia! Diavolul a spus: „Voi ridica Marea Roșie în fața lor!”, dar ea s-a deschis. Ei nu mai puteau fi ținuti în Egipt. El a stăpânit porțile vrăjmașului. De ce? Pentru că a rămas credincios însărcinării pe care i-a dat-o Dumnezeu.

Moise

a stat cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu poruncile Lui și a stăpânit porțile vrăjmașului.

Și

Iosua a trecut printr-un test. El, Caleb și celelalte iscoade au fost în țara făgăduită, probabil au înotat prin Iordan. Când s-au întors înapoi, ei s-au întrunit la Cades-Barnea, și toți au spus: „Oh, dacă începem, aceasta va rupe în bucăți organizațiile noastre. Nu putem intra acolo!”

Acel

duh nu va muri niciodată: „Oh, nu putem avea aceasta. Ce vom face dacă vom învăța aceasta în fața poporului? Jumătate din diaconii bisericii vor pleca. Ei sunt căsătoriți de două sau de trei ori. Ce vom face? Știți ce vor face femeile, dacă le vom spune că trebuie să poarte părul lung? Vor părăsi biserica. Ce am face noi? Am fi considerați de modă veche, dar și Isus a fost considerat de modă veche.

Ei

spun: „Nu putem face aceasta. Este prea mult pentru noi.” Dar știți unde ajunge un credincios de graniță. Capitolul 6 din Evrei explică aceasta.

„Căci

cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și

au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

și

care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință...” (Evrei 6.4-6).

Ei

au venit până la graniță, dar au refuzat să meargă mai departe, au refuzat să creadă în totalitate. Dar ce au făcut Iosua și Caleb? Ei au spus: „Suntem mai mult decât în stare să luăm țara.” De ce? Pentru că ei au stat pe ceea ce făgăduise Dumnezeu. Ceilalți au spus: „Sunt uriași și au ziduri întărite, așa că nu-i putem atinge în nici un fel.” Dar Iosua a zis: „Suntem mai mult decât biruitori. Liniștiți-vă, tăceți și stați jos!” Amin. Când este vorba de Dumnezeu, credința este un lucru foarte mare. Atunci nu te mai temi, fiindcă credința are păr pe piept și mușchi puternici. Ea spune: „Taci! Când vorbește Dumnezeu, totul rămâne la colț.”

„Dacă

rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7). Iată. Oh, îmi place aceasta! Diavolii vor tremura, iar credincioșii se vor trezi; credința în IeHoVaH va scutura orice.

Cum

poți avea credință când știi că nu faci ceea ce trebuie, când nu pășești în Cuvântul Său și când știi că sunt lucruri pe care ar trebui să le spui și nu o faci? Când sunt lucruri pe care ar trebui să le înveți și nu o faci? Sunt lucruri pe care nu le poți spune, dar cum poți avea credință când știi că ești greșit? „...dacă

nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.”(1Ioan 3.21). Iată.Stați

cu acel Cuvânt, unde nu este nimic de osândit! Așadar, „*nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.*”(Romani

8.1). Duhul aduce călăuzirea cu Cuvântului pentru că Duhul poate ieși numai din Cuvânt și Cuvântul Lui este Duh. Adevăratul Duh al lui Dumnezeu poate vorbi numai Cuvântul lui Dumnezeu. „Lume, îndepărtează-te! Satană, părasește-ne!” Nu vă temeți să-i spuneți acestui munte: „Mută-te!” Spuneți-o, apoi stați acolo și priviți cum se dărâmă. Așa este. Dar dacă ai ceva ce te condamnă, mai bine ai rămâne pe loc. Atunci doar bolborosiți, nu spuneți adevărul; nu spuneți lucrurile pe care ar trebui să le spuneți. În ordine.

Noi

am văzut că după ce a trecut prin acea încercare, a văzut dovada acelei țări bune și a stat la Cades-Barnea strigând în fața poporului: „Suntem mai mult decât în stare! O putem lua!” Care era ideea? Trecerea dincolo. Care a fost ideea lui Moise? „Să le arăt acest semn și să-i scot afară.” Se părea că a dat greș, dar el a stat cu Cuvântul, și poarta Mării Roșii nu l-a putut

ține pe loc. El a mers prin ea, a stăpânit porțile vrăjmașului.

Iosua

a privit la făgăduința lui Dumnezeu și a spus: „Suntem mai mult decât biruitori.” Așa este. Dar ce s-a întâmplat când a venit jos la Iordan? Ce a făcut apa? A cedat. Amin. Așa este. El a stăpânit porțile vrăjmașului, Iordanul, care îl împiedica să meargă să ia făgăduința. Dar când a ajuns acolo, el era sămânța lui Avraam. De ce? Pentru că a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este singura cale prin care poți fi sămânța lui Avraam: să crezi Cuvântul lui Dumnezeu. Ce a făcut el apoi, când a venit în locul în care era pregătit să învingă vrăjmașul? Dumnezeu i-a deschis poarta, iar el a stăpânit-o și a mers mai departe.

Prima

bătălie, primul contact pe care l-a avut cu locuitorii țării, părea imposibil de câștigat din pricina zidurilor care erau atât de groase încât se puteau ține curse de care pe ele. Cum va putea pătrunde înăuntru? Într-o după-amiază, Iosua se plimba pe acolo meditănd, întrebându-se: „Doamne, ce trebuie să fac?” Și a văzut un Bărbat care stătea cu sabia scoasă. Iosua și-a scos și el sabia și l-a întrebat: „Ești cu noi?” Și El i-a spus: „Mărșăluiește de doisprezece ori în jurul cetății; sună din trâmbițe și vei stăpâni porțile vrăjmașului.” Și cetatea a căzut. Da, domnilor. De ce? Pentru că el era sămânța lui Avraam care a ținut Cuvântul Domnului. Astfel, a stăpânit fiecare poartă care a fost pusă înaintea lui. Cu siguranță.

Se

face târziu, așa că voi încheia.

Uitați-vă

la acești eroi scumpi. Am o pagină plină cu ei. În cele din urmă

ei toți au murit, dar a venit și adevărata Sămânță a credinței, Sămânța Împărătească a lui Avraam, Isus, făgăduința. Este adevărat că după trup, Avraam l-a născut pe Isaac, dar adevărata Sămânță nu a fost sămânța firească; făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu era că îl va face părintele națiunilor, dar nu prin Isaac, ci prin Sămânța Împărătească, Isus. Aceasta a fost Sămânța Împărătească a lui Avraam.

Isus

nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri; El era Dumnezeu. Vedeți? Catholicilor, binecuvântate să fie inimile voastre, ce este în neregulă cu voi când vă închinați la Maria, ca zeiță? Maria nu a fost altceva decât o femeie, iar Dumnezeu a ales-o să fie un incubator. Aceasta este tot. Femeia este un incubator. Aici este o audiență mixtă, dar trebuie să explic aceasta ca să înțelegeți ce vreau să spun. Voi îl ascultați pe doctorul vostru, iar eu sunt fratele vostru. Maria nu a avut nici o părțică în Hristos. Ea nu a avut nici un simțământ sexual atunci când a fost umbrată de Duhul Sfânt, nici măcar un pic. Dumnezeul cel Atotputernic a creat atât Celula de sânge cât și oul, ovulul. Ovulul nu a fost de la Maria, pentru că dacă ar fi fost așa, El n-ar mai fi putut învia. Glorie! Aceasta mi-a fost dat chiar acum.

Dacă

spuneți că nu contează ce facem, de ce a spus Dumnezeu să ne înfrânăm de la a face răul? De ce a ridicat Dumnezeu trupul lui Hristos, dacă nu este așa? Vedeți voi, femeia nu putea să aibă nici o legătură cu El. Dacă ar fi avut, trupul Lui ar fi semănat cu al mamei sale, iar în cazul acesta ar fi fost nevoie de o legătură sexuală firească, și nu mai era o umbră a Duhului, ceea ce ar fi fost greșit. Duhul Sfânt a creat acolo atât spermatozoidul bărbătesc, cât și ovulul femeiesc și astfel a avut loc o concepție curată. Aleluia! A numit-o Isus, „mamă” măcar o dată? Căutați în Biblie. El a numit-o „femeie”. Aleluia! Femeie! Aceasta este ceva proaspăt. De aceea mă comport

aşa. El i-a spus Mariei arătând spre Ioan: „Femeie, iată fiul tău!” Spunea aceasta pentru că Ioan îi era de un milion de ori mai apropiat decât îi era El. El era Dumnezeu: nu era nici evreu, nici dintre neamuri. El era Dumnezeu, atât carnea, cât și trupul. Dumnezeu locuia în El. Dumnezeu locuind în ovulul unei femei? Nu se poate. Dacă ar fi fost așa, El ar fi trebuit să aibă ceva a face cu carnea noastră. Dar Dumnezeu a creat atât spermatozoidul cât și ovulul feminin. Mai mult, ar fi putut să le pună oriunde ar fi vrut, dar ales-o pe femeie pentru că prin femeie a venit căderea. Prin ea a venit Fiul curat al Dumnezeului celui viu: El a creat atât trupul, cât și sufletul Lui, apoi S-a născut din fecioară.

De

ce a spus David: „Nu-L voi lăsa pe Sfântul Meu (traducere din engleză)

să vadă putrezirea și nici nu voi lăsa sufletul Lui în iad.”?

David

a spus aceasta. Vedeți? Atât sufletul, cât și trupul și duhul Lui au fost create de Dumnezeu. Astfel, femeia nu a fost mama Lui, ci a fost doar o purtătoare. Eu cred că Maria a fost o femeie bună și sfântă. Absolut. Și cred că nu mai fusese incubator înainte de aceasta, pentru că Dumnezeu nu ar fi ales un incubator murdar. Dacă va fi cu voia Domnului, voi predica aceasta deseară.

Voi

ziceți: „Dar ce este un incubator murdar?” Pentru a-L aduce pe Fiul Său pe pământ, El a ales o fecioară care nu a cunoscut nici un bărbat. Mai mult, când a venit Duhul Sfânt și a umbrit-o, acolo nu a fost eliberată nici un fel de spermă sau altceva, pentru că Dumnezeu a creat în ea, în felul Său curat și desăvârșit, sufletul, trupul și duhul lui Isus Hristos. Așa este. El era Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară. Aleluia! Îmi place aceasta. Priviți!

El

a stăpânit chiar acolo porțile vrăjmașului, pentru ca fiecare om care este născut în lume prin dorință sexuală, care nu putea ajunge în Rai deoarece sexul a început totul în grădina Eden, a adus căderea și l-a făcut pe om să se acopere și să se ascundă, să poată fi salvat. El a biruit acolo totul și a stăpânit porțile vrăjmașului. Prin ce? A luat Sămânța Împărătească a lui Avraam și a dus-o acolo jos. Sămânța Împărătească a credinței și a făgăduinței, nu o concepție a Mariei, ci a lui Dumnezeu, care a rupt porțile. Prin aceasta, ființele umane au putut trece prin poartă. Glorie lui Dumnezeu! Ce a făcut El? A stăpânit porțile vrăjmașului; a stăpânit poarta bolilor, așa că boala nu a mai putut exista în Prezența Sa. Nu, domnilor. Nimic altceva n-a mai putut exista în prezența Sa. Nici o înmormântare n-a putut rezista în prezența Sa. Nu. Ce a făcut El? Moise a murit; Iosua a murit, restul au murit, dar nu și această Sămânță Împărătească. Moartea nu putea rezista acolo unde era Viața. Astfel, femeia aceea din Nain pășea alături de fiul său mort, dar El i-a oprit și a spus: „Tinerelule, scoală-te, îți zic!” (Luca 7.14). Fiica lui Iair era moartă, dar El a vorbit câteva cuvinte necunoscute celor prezenți și a zis: „Fetițo, scoală-te!” (Luca 8.54). Lazăr era mort de patru zile, iar trupul lui intrase în putrefacție, deoarece sufletul lui era departe de el. Dar Isus a spus: „Lazăre, vino afară!” (Ioan 11.43). Glorie! Iată-L! Ce a făcut El? A rupt pecetea tuturor lucrurilor. Aleluia!

El

nu a murit niciodată, dar a trebuit să dea acea Viață, iar când a dat-o, a trecut prin moarte. Atunci, după cum spune Biblie, sufletul Lui scump a coborât în iad pentru a lua locul meu și al tău, a seminței împărătești a lui Avraam! Ce era El? Sămânța Împărătească. Oh, glorie! Și noi suntem sămânța împărătească, cea care stă cu Cuvântul, așa cum a fost și El.

„La

început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Vedeți

unde este sămânța împărătească? Ea este cea care stă cu Cuvântul.

Voi,

slăbănogilor, care sunteți gata să faceți compromis cu diavolul și cu lumea lui! (Nu vă vorbesc celor de aici). Vouă, predicatorilor de afară, celor care știți că predicați că zilele minunilor au trecut și care spuneți că nu mai există botezul cu Duhul Sfânt, să vă fie rușine! Și mai spuneți că sunteți sămânța lui Avraam! Sămânța împărătească a lui Avraam stă cu Cuvântul; sămânța împărătească nu este născută de un bărbat; ea nu are nimic a face cu bărbatul sau femeia. Femeia este biserica. Biserica, Maria, n-a avut nimic a face cu Sămânța Împărătească și nici organizația sau așa zisa biserică. Se unde s-a născut această sămânță împărătească? Nu dintr-o organizație: metodistă, baptistă, prezbiteriană, catolică, luterană, etc., ci s-a născut din Sămânța Împărătească a făgăduinței lui Dumnezeu. Aceasta stăpânește porțile vrăjmașului. Ea le stăpânește deja. *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”*

(Ioan 15.7). Iată! Este o făgăduință. Și este deja împlinită.

Sufletul Lui scump a coborât în iad, acolo unde ar fi trebuit să merg eu. Dar în a treia zi...

Faptul

că Samson a luat poarta acelei cetăți în spate, nu are nimic a face cu aceasta. Hristos a luat porțile iadului, ale mormântului și a altor lucruri, și nu le-a dus sus pe minte, ci le-a distrus.

Aleluia! El a stăpânit poarta vrăjmașului. Atmosfera era plină de puterea diavolului și de îngerii lui, și nimeni altcineva nu a

putut veni jos. Nu a putut fi nici o mijlocire, pentru că sângele caprelor nu ar fi putut îndepărta păcatul. Dar propriul Său Sânge l-a îndepărtat; El S-a înălțat la cer, așa cum este scris: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.” (Efeseni 4.8).

Fiecare

sămânță a lui Avraam care este dispusă să primească prețul plătit, să vină aici jos și să se căiască de păcate, să fie botezată în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor, umplută cu Duhul Sfânt și să treacă încercarea. Atunci lumea este luată din voi, lucrurile care vor pieri, tot ceea ce este greșit: femeile cu părul lor tăiat, bărbații cu petrecerile lor și bisericile cu organizațiile lor, păstorul care se ocupă de diaconii săi și toate acele lucruri.

Un

grup de oameni lumești intră în biserică și îl dau afară pe bietul păstor. Du-te, păstorule! Domnul să te binecuvânteze. Tu să stai cu Cuvântul. Nu lua nimic, ci stai doar cu Cuvântul, fiindcă El S-a ridicat la cer. Și ce a făcut? A deschis o poartă; rugăciunea Seminței Împărătești a lui Avraam. De ce? Dacă suntem Trupul lui Hristos și suntem morți față de lume, am murit și am fost îngropați în Hristos și am înviat împreună cu El la înviere. El este Capul Trupului, și unde este Capul, acolo este și Trupul. Înseamnă că toți cei ce au făcut aceasta, în dimineața aceasta stau împreună cu El, cu Sămânța Împărătească, în locurile cerești. Lăudat să fie Domnul! Nu mai sunt porți... Dacă inima nu ne condamnă, dacă știm că mergem în poruncile lui Dumnezeu, ducem o viață curată, vedem fiecare Cuvânt poruncit de El și-L împlinim, atunci fiecare poartă a vrăjmașului este stăpânită. Atunci „...cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7). De ce? „El va stăpâni porțile vrăjmașului.” Oh, frate, ce biserică ar fi aceea!

Când

mă voi întoarce din nou în Phoenix, dacă va fi cu voia lui Dumnezeu, nădăjduiesc că atunci când voi intra în această adunare, vă voi găsi pe fiecare aliniați cu Evanghelia deplină, iar acest oraș va fi aliniat cu sfinții Dumnezeului celui viu: să arate ca și creștinii, să vorbească la fel ca ei, să se comporte ca ei, cu Duhul lui Dumnezeu mișcându-Se printre ei, iar dacă vreunul va păcătuia, Duhul Sfânt să-l someze chiar acolo, pe loc. Veți face aceasta. Ați văzut-o în rândurile de rugăciune, aici sus la altar, când s-a spus: „Du-te înapoi și rezolvă-ți problema cu soțul tău.” „Du-te și spune-i soției tale că aseară ai fost afară cu acea femeie și ați stat acolo.” Dacă veți face aceasta aici, prin faptul că pășiți în Cuvânt, ascultând de acel Glas blând, El o va face în voi.

Voi

sunteți sămânța împărătească a lui Avraam, fără păcat. Predicatorule, ai dori să vezi aceasta în biserica ta? Să pășești în această biserică, să privești de-a lungul ei și să-i vezi pe bărbați și pe femei sfinți și duhovnicești, stând acolo plini de puterea lui Dumnezeu. Atunci păcatul nu mai poate intra înăuntru. Dacă un om ar păși înăuntru și s-ar așeza jos, Duhul Sfânt s-ar ridica și ar spune: „John Jones, vii din orașul cutare și ești aici pentru că vrei să fii vindecat.” Vedeți? Apoi i-ar spune că a făcut un lucru într-un anumit loc și că trebuie să se întoarcă să îndrepte ceea ce a făcut, iar atunci Dumnezeu îl va vindeca de cancer. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Dați-mi

o biserică, zece bărbați, care sunt adevărate nestemate ale lui Dumnezeu, sămânța împărătească, puneți-i împreună și urmăriți ce se va întâmpla. Dați-mi această încăpere mică plină de astfel de oameni și vă voi arăta o Lumină la care va alerga lumea. Așa este. Aceasta este ceea ce obișnuia să fie

Dumnezeu.

„Sunteți

o cetate care stați pe munte.” Sunteți sămânța împărătească a lui Avraam, sămânța care va stăpâni porțile vrăjmașului.

Există

o cauză pentru boală; există o cauză pentru aceste lucruri, iar Dumnezeu, Duhul Sfânt, este aici pentru a descoperi acel lucru și ca să vă spună de ce nu-l aveți. Ce este cu noi? Nu trebuie să ne întrebăm niciodată: „O va face El?”, pentru că El a făcut-o deja. Ce faceți voi? Priviți-l pe profetul acela. El n-a fost atent la vântul care vâjâia. Voi spuneți: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia!” Aceasta este bine. Amintiți-vă că eu nu condamn aceste lucruri. Nădăjduiesc că veți înțelege toți.

Cineva

a spus: „Fratele Branham nu crede în faptul că spunem: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia!” Ascultați-mă! Eu cred în strigat, în vorbirea în limbi, în dansatul în Duhul, dar, frate, când eșuezi în a auzi acel micuț susur blând, Glasul blând al Cuvântului, ceva nu este în ordine. Aceasta este. Ilie a știut că această trezire merge afară, dar nu a fost atras de ea. Dar când a auzit Glasul blând al lui Dumnezeu, a fost atras de El. Atunci și-a acoperit fața și a ieșit afară. De ce? Ilie era sămânța lui Avraam care urma Cuvântul și Cuvântul spune: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă cuvintele Mele rămân în voi, cereți orice vreți și vi se va da.”*

Să

ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Oh, biserică, cum mă simt când predic așa! Duhul Se îndepărtează, iar eu privesc înapoi. Văd oameni care sunt în stare să ia mâncarea de

la gura copiilor lor ca să mi-o dea mie. Văd femei, poate unele cu părut tăiat, care ar face orice ar putea pentru mine. Eu îl tai bucăți, cu Cuvântul, pe bărbatul care trăiește cu astfel de femeie, îl rănesc și cugetul lui este la pământ, dar cu toate acestea, omul acela muncește și îmi trimite zeciuiala regulat. Vedeți? Aceasta mă face să mă întorc tot timpul ca să văd ce am spus despre fire, fiindcă nu vreau să rănesc pe nimeni. Acesta este adevărul. Dar, oh, fratele meu scump și sora mea iubită, dacă acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Acesta este Duhul Lui care face acel Cuvânt să vină la viață, la voi, cum va fi în ziua judecății? Eu încerc să vă pregătesc pentru ziua aceea. Vă rog, luați Cuvântul Lui! Dacă vreodată voi predica ceva ce nu este Cuvântul, făgăduința lui Dumnezeu, atunci aveți dreptul să veniți la mine și să-mi spuneți. Dar acesta este Cuvântul. Eu fac aceasta pentru că vă iubesc, nu pentru că nu vă vreau pe corabie. Problema este că într-una din aceste zile vă veți prăbuși, va trebui să veniți la judecată, iar Cuvântul spune: „...cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.” (Iacov 2.10).

Ce se va întâmpla dacă știți că trebuie să faceți ceva pentru că așa este bine, pentru că așa spune Cuvântul lui Dumnezeu și făgăduința Lui să facem, și nu o faceți? Vi se va cere să spuneți motivul, și ce se va întâmpla atunci? Ce veți face când mesajul din dimineața aceasta va sta pe ecran, în fața voastră, în ziua judecății? Ce spuneți despre aceasta? Gândiți-vă la aceasta, prieteni. Gândiți-vă că ați putea muri înainte de încheierea acestei zile. Toți am putea muri. Un lucru este sigur, și acela este că veți muri. Zilele trecute am stat și am privit-o pe mama mea și am ținut-o în brațe în timp ce trecea. L-am ținut și pe tatăl meu și l-am privit cum se ducea. Am văzut oameni care susțineau că erau bine, dar când au ajuns la capătul drumului au spus: „Oh, dacă aș mai putea trăi puțin, frate Branham!” Dar

atunci este prea târziu. Amintiți-vă că moartea nu schimbă sufletul, ci schimbă doar locul în care va locui acel suflet. Dacă puteți vedea aceasta, înseamnă că în voi este Ceva. Fiți înțelepți! Dacă vedeți că ceva din voi vă face să vă comportați sau să vă simțiți așa cum nu ar trebui, căiți-vă în dimineața aceasta. Tu nu vrei să faci aceasta, prietene? Vino. Nu trebuie să fii așa. Ești un mizerabil. Trăiește viața unei semințe împărătești, fiindcă Dumnezeu te vrea astăzi.

Vrei

să ridici mâna în timp ce stai cu capul și inima plecate?
Spuneți: „Frate Branham, îmi ridic mâna spre Dumnezeu. O fac sincer, din inimă, pentru că aceasta este ceea ce doresc să fiu. Aceasta este ceea ce doresc să fiu cu adevărat. M-am amestecat în aceste lucruri, dar nu vreau să fiu așa, ci vreau să fiu ceea ce ai spus tu în dimineața aceasta. Roagă-te pentru mine, frate Branham, fiindcă îmi ridic mâna spre Dumnezeu, nu spre tine. El îmi cunoaște inima și știe că doresc să fiu creștinul despre care ai vorbit, sămânța împărătească a lui Avraam, prin Isus Hristos. Ridicați mâinile și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cu siguranță, El o va face pentru voi.

Tatăl

nostru ceresc, în Lumina Cuvântului Tău, în puterea învierii Tale, Doamne, îmi dau seama că sărmanii oameni se încurcă și devin confuzi aici. Oamenii nu prea știu ce să facă, pentru că unul vine și spune una, iar altul vine și spune altceva. Aici, în Phoenix, în acest mare oraș, vin turiști și oameni de pretutindeni. Zilele trecute am stat în munți și m-am gândit la cât de multe ori este luat Numele Domnului în deșert într-o

singură zi, câte adultere se comit, cât păcat și murdărie este pe străzi și câți din cei ce fac aceste lucruri spun că sunt credincioși, creștini? Femeile se plimbă în josul străzii cu țigările în mână și poartă haine imorale, deși Dumnezeu a spus clar că acesta este un lucru urât mirositor înaintea Lui. Este o urâciune, ca o urină învechită, murdară și împutită care miroase pe undeva. O, Doamne, cum este posibil ca o femeie care pretinde că are Duhul Sfânt să facă așa ceva, deși știe că aceasta miroase urât sub nasul Salvatorului? Cum ar putea avea El așa ceva în Împărăția Sa? Tată, dacă ar ști ei că se află la un milion de mile depărare de Împărăția Ta! Doamne, Te rog, ai milă, fiindcă nimeni nu vrea să meargă pe tărâmul celor pierduți. Nimeni nu vrea să meargă acolo, Tată. Departe să fie de noi aceasta. Cu toate acestea, într-o femeie sau într-un bărbat de acolo poate fi o inimă bună și binevoitoare, doar că este înșelată de diavolul. Diavolul a făcut aceasta.

Satan,
sunt împotriva ta pentru că tu ești un vrăjmaș al Domnului meu; ești un dușman al Cuvântului Său. Eu știu că nu am nici un fel de putere în mine, dar te acuz și îți spun prin Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că ești o ființă muritoare. Eu nu am putere să te opresc și nu am putere s-o determin pe femeia sau pe bărbatul care ascultă această casetă, să se curețe. Nu am nici o cale prin care să-i oblig să se curețe. Sunt fără putere, dar am autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu să predic Cuvântul, și ca slujitor, sunt legat de această autoritate. Nici un polițist nu are putere să oprească o mașină, dar are autoritatea s-o facă.

Satan,
frânele tale încep să scârțâie pentru că îți poruncesc, prin Isus Hristos, să-i eliberezi pe oameni, oriunde va ajunge, în lume, acest mesaj! Eliberează-i! Îi pretind pentru că au fost eliberați și nu-și mai aparțin. Au fost răscumpărați cu un preț, de Sămânța Împărătească a lui Avraam, Domnul Isus.

Fățarnicule

murdar, josnic și ticălos, înșelătorule de oameni, care-i conduci orbește în șanțurile iadului, eliberează-i! Îți spun aceasta prin Dumnezeu cel viu, prin Jertfa Fiului Său, Isus: eliberează-i, pentru ca sufletele lor să primească binecuvântarea Lui și prezența Lui și să stăpânească porțile vrăjmașului. Ai intervenit și i-ai determinat să aștepte asta sau cealaltă, dar îți spun că-ți vei pierde puterea. Cum ar putea să stea boala sub o ungere ca aceasta? Numai dacă ei vor refuza să privească la făgăduința la care a privit tatăl lor, Avraam, atunci când L-a văzut într-o vedenie, venind de la o depărtare de sute de ani. Eliberează-i! Lasă-i în pace, în Numele lui Isus Hristos! Fie ca puterea lui Dumnezeu, înțelegea Cuvântului prin care sunt spălați în dimineața aceasta, înțelegerea de a ține Cuvântul lui Dumnezeu și făgăduința Sa adevărată, să fie o putere care să nu poată fi dărâmată de Satan. Îngăduie ca fiecare să se prindă de această făgăduință, să spună: „Aceasta este! Mă țin de ea. Dumnezeu a dat această făgăduință. Sunt sămânța lui Avraam. Cum aș putea să mă îndoiesc de făgăduința Lui?, și să mergă mai departe prin Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. Îl iubesc... Să-l aducem închinare dulce și încet:

Pentru
că m-a iubit întâi

Și
a cumpărat salvarea mea, la Golgota.

Să
ne ridicăm mâinile spre Cel pe care Îl iubim și să spunem:

Îl

iubesc, Îl iubesc,

Pentru
că El m-a iubit întâi

Și
a cumpărat salvarea mea, la Golgota.

Dumnezeu
vă iubește pe fiecare femeie, fată, băiat sau bărbat de aici.
Aceasta este mâna mea. Eu nu pot să vin acolo și să iau mâna
fiecăruia, dar Dumnezeu să exprime intenția mea în fața voastră.
În timp ce cântăm încă o dată, întoarceți-vă și dați mâna
unii cu alții. „*Prin
aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți
avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan
13.35).

Îl
iubesc, Îl iubesc,

Pentru
că El m-a iubit întâi

Și
a cumpărat salvarea mea, la Golgota.

Voi
ÎL iubiți? (Adunarea spune: „Amin!”). Acel simțământ dulce
al Duhului Sfânt. Cuvântul vă ajută să vă curățați; vă

curăță, vă face o făptură nouă, ia totul. Cuvântul este mai tăietor decât o sabie cu două tășuri, taie împrejur, taie afară toate lucrurile lumii. Înțelegeți? Atunci ne simțim curați, Îl acceptăm și-L credem, așa că putem cânta:

Îl
iubesc, Îl iubesc,

Pentru
că El m-a iubit întâi

Și
a cumpărat salvarea mea, la Golgota.

Așa-i
că-i minunat? (Adunarea spune: „Amin”). Eu iubesc aceasta cu toată inima. Vedeți? Să încercăm cu toții încă o dată și cu toată puterea:

Îl
iubesc, Îl iubesc,

Pentru
că El m-a iubit întâi

Și
a cumpărat salvarea mea, la Golgota.

-

Amin -